

ملوانان رزمناو پوتمکین شورش کردند

106 سال پیش در روز 27 ژوئن سال 1905 میلادی در کشتی پوتمکین ، رزمناو اصلی ناوگان جنگی روسیه تزاری ملوانان ناراضی دست به شورش زدند. این شورش مصادف با نارضایتی عمومی در روسیه به ویژه پس از قیام خونین «یکشنبه سرخ» در 22 ژانویه سال 1905 میلادی در سن پترزبورگ بود. اعتصاب ها و شورش های مردمی سراسر روسیه را فراگرفته بود.

جام جم آنلاین: 106 سال پیش در روز 27 ژوئن سال 1905 میلادی در کشتی پوتمکین ، رزمناو اصلی ناوگان جنگی روسیه تزاری ملوانان ناراضی دست به شورش زدند. این شورش مصادف با نارضایتی عمومی در روسیه به ویژه پس از قیام خونین 171#&یکشنبه سرخ; در 22 ژانویه سال 1905 میلادی در سن پترزبورگ بود. اعتصاب ها و شورش های مردمی سراسر روسیه را فراگرفته بود.

از هنگام شکست ناوگان جنگی روسیه در نبرد تسوشیما از ناوگان ژاپن در یک ماه قبل از این تاریخ ، نیروی دریایی تزار نیکلای دوم دستخوش ناآرامی شده بود و افسران به دشواری می توانستند مردان خود را ناگزیر به فرمانبرداری کنند.

رزمناو پوتمکین 2 سال قبل از این تاریخ وارد خدمت نیروی دریایی روسیه شده بود و با 113 متر طول و 12600 تن وزن حدود 700 نفر ملوان داشت.

اغلب ملوانان آن دهقان های آموزش ندیده بودند که به زور به خدمت فراخوانده شده بودند تا جایی خالی تلفات نیروی دریایی روسیه در جنگ با ژاپن را پر کنند.

در آن هنگام ، رزمناو پوتمکین در دریای سیاه و در سواحل بندر اودسا مشغول مانورهای نظامی بود.

صبح روز 27 ژوئن ، مطابق معمول تدارکات و نیازهای ملوانان به رزمناو حمل شدند.

ملوانان به لاشه های گوشت که در عرشه آویزان شده تا به انبار کشتی منتقل شوند، نزدیک شدند. این لاشه ها که گوشت مصرفی ملوانان بود ، گندیده با رایحه ای مشمئز کننده و مملو از کرم بود.

پزشک کشتی در مقابل اعتراض ملوانان گوشت ها را معاینه کرده و می گوید اگر با سرکه شسته شوند قابل مصرف هستند. ملوانان موقتاً آرام شده و دور می شوند.

هنگام نهار وقتی آشپزها دیگ های برش با گوشت پخته را می آورند ، ملوانان از خشم منفجر شده و آشپزها را مضروب می کنند.

فرمانده رزمناو و افسران ارشد روی عرشه آمده و دستور می دهند ملوانان روی عرشه جمع شوند. در این هنگام فرمانده بی سیاستی کرده و می گوید ملوانان باید همین گوشت را مصرف کنند و چاره دیگری ندارند.

در میان ملوانان تعدادی از طرفداران انقلابی حزب سوسیال دموکرات وجود داشتند که ریاست آنها با شخصی به نام آفاتازی ماتیوشنکو بود.

آنها از طرف حزب دستور داشتند ملوانان ناوگان دریای سیاه را برای یک قیام عمومی آماده کنند.

ماتیوشنکو موقعیت را مناسب تشخیص داد و ملوانان را به شورش تحریک کرد. ملوانان پوتمکین دست به شورش می زنند و 8 نفر از افسران نیز به آنها می پیوندند.

شورشیان فرمانده ، ناخدا و سایر افسران را به قتل رسانده و اجساد آنها را به دریا می اندازند. یک افسر به نام الکسیف تحت نظارت شدید ماتیوشنکو فرماندهی رزمناو را به عهده می گیرد.

شورشیان پوتمکین پرچم سرخ انقلاب را بر فراز کشتی به اهتزاز در آورده و همراه کشتی تدارکاتی رزمناو به سوی بندر اودسا حرکت می کنند.

رزمناو پوتمکین اواخر بعدازظهر آن روز وارد بندر اودسا می شود ، ملوانان شورشی اطلاع نداشتند که در پی اعتصاب های کارگری ژنرال

کوخانف فرمانده نظامی اودسا از صبح دستور برقراری حکومت نظامی را داده است.

در روز 26 ژوئن پلیس و سوارنظام قزاق يك تظاهرات کارگري را بي رحمانه سرکوب کرده بودند که در جریان آن صدها نفر به قتل رسیده بودند.

مردم و اعتصابيون که با دیدن پرچم سرخ برفراز پوتمکین جان تازه اي گرفته بودند روي پل ریشوليو که بندر اودسا را به شهر متصل می کرد تجمع می کنند.

ژنرال کوخانف به 2 واحد سوارنظام قزاق دستور سرکوب مردم را می دهد و سوارکاران قزاق دست به قتل عام مردم غیرمسلح می زنند و صدها مرد و زن و کودک را به قتل می رسانند.

ملوانان پوتمکین تصمیم می گیرند مقر ارتش که در تئاتر شهر مستقر شده بود را بمباران کنند.

ماتیوشنکو دستور آتش می دهد اما گلوله های توپ آنها فقط منازل مردم بی گناه را درهم می کوبد و ناگزیر بمباران متوقف می شود.

رزمناو پوتمکین بندر اودسا را ترک می کند در حالیکه يك ناوگان نیروی دریایی روسیه به آن نزدیک می شد.

رزمناو پوتمکین بی آنکه تبادل آتشی صورت گیرد از میان کشتی های این ناوگان عبور می کند.

پس از مدتی دریانوردی در دریای سیاه سرانجام رزمناو پوتمکین به سوی بندر کنستانزا رومانی رفته و در این بندر پهلو می گیرد.

کشور رومانی به ملوانان شورشی پناهندگی سیاسی می دهد و شورش پوتمکین خاتمه می پذیرد.

به این ترتیب ، در روز 27 ژوئن سال 1905 میلادی در رزمناو پوتمکین ملوانان ناراضی دست به شورش می زنند. آنها در این شورش موفق نمی شوند سایر ملوانان ناوگان دریای سیاه روسیه تزاری را با خود همراه کنند و سرانجام پس از مدتی به رومانی پناهنده می شوند.

دو سال بعد از این تاریخ ، نیکلای دوم تزار روسیه قول عفو عمومی به انقلابیون سال 1905 میلادی می دهد.

شورشیان پوتمکین ترجیح می دهند در رومانی بمانند اما 5 نفر از آنها از جمله ماتیوشنکو قول تزار را باور کرده و به روسیه بازمی گردند.

به محض بازگشت به روسیه هر 5 نفر دستگیر می شوند. ماتیوشنکو به دار آویخته شده و 4 نفر همراهش به سیبری تبعید می شوند.

سال ها بعد ، در سال 1925 میلادی سرگئی آیزنشتاین کارگردان بزرگ شوروی براساس شورش پوتمکین فیلم #171;رزمناو پوتمکین را تهیه می کند که برخی این فیلم را بزرگترین فیلم سینمایی قرن بیستم تلقی می کنند.